

Elgondolás a vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítási terv tartalmi felépítésére és a tervezés komplexszé tételére

Z á m b ó B. E n d r e m k. a l e z r e d e s

A korszerű összefegyvernemi harc sikeres megvívását és kimenetelét a mindenoldalú anyagi-technikai biztosítás időbeni megtervezése, valamint a folyamatos fenntartása jelentősen befolyásolja. Az újkori háborúk és az ezeken belüli egyes hadműveletek történetének jó-néhánya bizonyosságot ad arról, hogy az anyagi-technikai biztosítás körültekintő megtervezése, vagy annak „nagyvonalú lerendezése” a tényleges gyakorlatban, mit is eredményezett. A fegyveres harc megvívásának bármely szintű elgondolása (vagy elgondolásai) a valóságban soha sem nélkülözheti a reális anyagi-technikai megalapozottságot. Az anyagi-technikai biztosítás optimális megvalósítása ugyanakkor szintén nem képzelhető el a fegyveres harc megvívására kialakított koncepció alapos megértése nélkül. A biztosítási terv elkészítése részét képezi a harc megvívására való felkészülésnek. Igaz, hogy ez a terv csak néhány sajátos területet foglal magában, azonban ezen területek tervszerű működtetése nélkül a győzelem kivívása is kétségesé válna.

A rövid bevezetőben leírt gondolatokból kiindulva, a továbbiakban a vegyi-védelmi anyagi-technikai biztosítási terv elkészítésével foglalkozom. Ezen szakmai munka fontosságát megnöveli, hogy a tömegpusztító fegyverek széles skálájának és tömeges alkalmazásának fennállása mellett megvívandó fegyveres küzdelemre kell felkészülni, az elkövetkezendő háborús konfliktus esetén. A vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítási tervet – a vezetési szintektől függően – önálló okmányként, vagy a vegyibiztosítási terv szerves részeként, abba beleépítve készítjük el. A vezetési szintektől, valamint az adott szint vegyiszolgáltatának kiépültségétől függően az anyagi-technikai biztosítási terv tartalmi részletessége és terjedelme változó, azonban rendszerint a következő fő feladatokat foglalja magában:

- a vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítás részletes feladatai;
- a szakanyag-vesztések, fogyások várható alakulása;
- az anyagellátási utaltság rendszere;
- az ellátással, szállítással kapcsolatos együttműködés;
- a szakanyagok átcsoportosításának lehetőségei;
- a működési területen igénybe vehető fogyóanyag-tartalékok és javító bázisok.

A szakági főnökség utasítása szerint a magasabbegységeknél, vagy ennél magasabb vezetési szinteken, a vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítás tervét önálló okmányként szükséges elkészíteni. (Erre vonatkozóan a „Vegyivédelmi adattár” nyújt némi segítséget.)

Az elmúlt évek gyakorlatai azt igazolják, hogy az anyagi-technikai biztosítási tervek tartalmi vonatkozásban még nem kiforrottak, és további egységesítést igényelnek. Valószínű azonban, hogy az egységesítést elsősorban a seregtes-teken belüli tervezésnél lehet majd kedvezően kialakítani és érvényre juttatni.

A cikk további részében egy lehetséges változatát mutatom be a biztosítási tervnek és a tervezésnek, s egyben igyekszem utalni azokra a sajátosságokra, amelyek a szakanyagellátás és a műszaki kiszolgálás területén meghatározó jelentőséggel bírnak.

A vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítás tervezésével kapcsolatos feladatok részletesebb ismertetése előtt szükséges megjegyezni, hogy a biztosítási terv elkészítéséhez csak úgy lehet hozzákezdeni, ha a cél, a megoldandó fő feladat – ami érdekében a tervezés történik – már egyértelműen tisztázott. A tervezés csak ebben az esetben lehet megalapozott, és az elkészült biztosítási terv csak ekkor tükrözheti reálisan a szakmai feladatok anyagi-technikai hátterét. A vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítás megtervezésének végsősoron az a célja, hogy:

- az összefegyvernemi parancsnok elhatározása és döntései vegyivédelmi anyagi-technikai szempontból biztosítottak legyenek;

- a folyamatos szakanyagellátás (a megfelelő tartalékképzés) és a szaktechnikai eszközök (felszerelések, berendezések) üzembiztos működése szavatolt legyen a fegyveres harc megvívásának (lefolyásának) időszakára.

A biztosítási tervnek tartalmaznia kell tehát mindazon adatokat, amelyek a vonatkozó vegyivédelmi anyagi-technikai helyzetet áttekinthetővé teszik. A vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítási terv tartalmát ebből kiindulva és megközelítve vizsgálom meg részletesebben.

A biztosítási terv alapvetően térképre készül, és a szükséges kiegészítő táblázatok, szövegek, adatok pedig egy megfelelő titkossági fokkal ellátott munkafüzetbe. A biztosítási terv-térkép a következőket tartalmazhatja:

- *szövegesen* a címet és a szakmai anyagi-technikai biztosítás feladatait magyarázat nélkül, tömondatokban;

- *grafikusan* a vegyi-raktárbázisok, az anyagleadó és vételező pontok, a szennyezett ruházat és technika gyűjtőhelyének pontos megjelölését, valamint a mozgó-javítóhelyek működési irányát (irányait);

- *táblázatosan* a főbb szakanyagokból való ellátottságot csapatokra vonatkoztatva és összesítve (db, klt., felt., $\frac{0}{0}$), az ellátási és javítási utaltságot, valamint a raktári készletek kiszállításának, átcsoportosításának tervét.

A munkafüzetben kerülhet vezetésre:

- a részletes vegyivédelmi hadianyag-szükséglet (csapatonként és összesítve);

- a szakanyag-ellátottság mérve (csapatonként és összesítve $\frac{0}{0}$ -ban);

- a várható csapások (hagyományos, vagy atom, esetleg mindkettő) után bekövetkező veszteségek és a szakanyag-feltöltöttség alakulása (összességében $\frac{0}{0}$ -osan);

- a csapások után várható veszteségek $\%$ -os megoszlása szakanyag-csoportonként;
- a mozgó szakanyag-tartalékok mennyisége;
- a tényleges (várható) javítási kapacitás;
- a szakanyag-veszteségek (felhasználásokor) pótlásának terve, a csapatjavítással visszanyerhető szakanyagok figyelembevételével.

A felsoroltakon kívül még raksúlykapacitás-igény elkészítése is szükséges a hadtápszolgálat felé, amely egyben az együttműködés megteremtését is jelenti a tervezés során. A terv-térkép tartalmi kiegészítését szolgálhatják még azok a füzetbe rögzített feljegyzések is, amelyek az adott hadművelleti területen levő ipari és javítóbázisokra, raktárakra, fürdőkre, mosótelepekre, laboratóriumokra – szakmai lehetőségként – vonatkoznak. A szóban forgó polgári objektumok nem képezik ugyan a biztosítási terv elemét, azonban egy-egy konkrét (és nem folyamatos) feladat végrehajtására nagyon jól igénybe vehetők (pl.: személyi állomány fertőtlenítése, fürdése; melegvíz-forrás mentesítése, lemosása; gépjárművek és műszerek javítása, beszabályozása, hitelesítése; stb.).

A feladat és a különböző lehetőségek, számvetések alapos ismeretében tehát lépésről-lépésre, megközelítő pontossággal, illetve megbízható pontossággal tervezhetjük meg azokat az adatokat, amelyek a biztosítási terv-térképre kerülnek.

Az eddigiekben csak vázlatosan megemlített (vagy felsorolt) tervezési területeket egy kissé részletesebben mutatom be a tartalmi oldalukról.

A vegyvédelmi anyagi-technikai biztosítás fő feladatai – amelyek rövid mondatokba fogalmazva, szövegesen kerülnek terv-térképre – következők lehetnek:

- a személyi állomány és az alegységek ellátása a rendszeresített vegyvédelmi szakanyagokkal;
- a kiemelt objektumok berendezése szűrő-szellőztető berendezéssel;
- a vegyvédelmi szakfeladatok (felderítés, mentesítés) anyagi-technikai megalapozása;
- a szaktechnikai eszközök műszaki kiszolgálása és javítása;
- az anyagutánpótlás (igénylés, kiutalás), az átcsoportosítás irányítása, végrehajtása;
- az összegyűjtött, a megjavított szakanyagok rendezése, készletezése, tárolása.

A fő feladatokon belüli részfeladatokat például, hogy kik, mikor és hol építenek be szűrő-szellőztető berendezést, vagy hol kell telepíteni és üzemeltetni automatikus vegyi-, sugárfelderítő állomást stb., ezt célszerű munkafüzetbe rögzíteni.

A főbb vegyvédelmi szakanyagok ellátottságát reprezentáló kimutató egy táblázatba tömörítve kerülhet a terv-térképre. A táblázat a fő szakanyag-csoportokat, vagy azok legfontosabbjait (pl: gázálarc, MK-67, FMG stb.) tartalmazhatja számadatokkal a „KELL”, „VAN”, „ELLÁTOTTSÁG $\%$ -BAN” megosztás szerint. A főbb szakanyagok táblázatos kimutatásának elkészítését és a térképre vitelét célszerűen az indokolja, hogy a táblázat gyors áttekintési lehetőséget nyújtson az ellátottságról, a hadművelleti-harcászati feladatok kedvező megtervezéséhez. Például az oxigénlégző készlettel való 95 $\%$ -os ellátottságból

azt a következtetést lehet levonni, hogy a szervezetszerű feltöltés ebből teljes, de a mozgó tartalék hányada nem biztosított. Ennek alapján eldönthető, hogy a tervezett katonai tevékenység szakanyag vetülete elégséges-e vagy sem, s egyben az is, hogy az azonnali igényléssel, kiutalással, feltöltéssel, szakanyag átcsoportosítással milyen %-os szintre szükséges emelni az oxigénlégző-készlettel való ellátottságot.

A szakanyagok utánpótlását, a műszaki kiszolgálást és javítást tartalmazó *utaltsági tervet* célszerű táblázatos formában és grafikusán is a terv-térképen rögzíteni. A szakanyag-utánpótlás rendszerint a saját, vagy az előljáró raktárbázisáról (raktárbázisairól) történik. A raktárbázis működési (kiszolgálási) rendjét minden esetben szabályozzák vagy szabályozzuk) a csapatok felé, s ennek tömör áttekintésére szolgál az utaltsági terv táblázat egy része. A táblázat másik részében viszont azt rögzíthetjük, hogy a szaktechnikai eszközök (a vegyivédelmi gépek)műszaki ellenőrzését és a csapatjavításokat kik hajtják végre az alárendelteknél. Ezzel egyidejűleg a biztosítási terv-térképen feltüntetjük a szakanyag-vételezési és -leadási pontokat, a mozgó ellenőrző-javítóműhelyek működési körzetét, vagy a működés irányait. (Megjegyzésként itt utalok arra, hogy a tervek jóváhagyása után kiadásra kerülő vegyiszolgálat főnöki intézkedésben a – az ellenőrzésre és javításra kötelezett vegyi-csapatok vagy alegységek részére – célszerű meghatározni, hogy a megnövekedett feladataikhoz a plusz javítóanyag-ellátást, mely vegyivédelmi raktárbázis biztosítja és a szakjavító állomány kapacitás kihasználásába a helyszíni javításokat is tervezzék.)

A feladatok végrehajtását általában nemcsak egy lehetőség szerint tervezük meg. Az anyagi-technikai biztosítás tervezésénél hasonlóan járunk el, s ennek érdekében elkészíthetjük a saját *raktári készletek kiszállításának átcsoportosításának tervét*.

A csapatok, a vegyi alegységek szakanyagainak egy meghatározott hányada mindig központi (saját) raktári készletet képez. Ezt mozgó tartalékként kezeljük. A raktári készletek kiszállításának, átcsoportosításának tervét tulajdonképpen a mozgó tartalékokra készítjük el táblázatos formában, és a terv-térképen rögzítjük. A táblázat célszerűen tartalmazza például azon exponáltabb feladatokat és helyeket, amikor és ahová a szakanyag-kiszállítás, vagy -átcsoportosítás végrehajtásra kerülhet. A szállításra vonatkozó adatokat (pl.: a szállítást ki, milyen erővel, hány fordulóval, milyen kilométer- és idő-igény alapján hajtja végre) szintén tartalmaznia kell a táblázatnak. A vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítási terv készítésének (tervezésének ezen részénél fontos utalni arra, hogy a szállítási rész kérdéseket minden esetben szükséges pontosítani a hadtápszolgálattal, de a különböző fegyvernemi szakanyag-szállításokat, -átcsoportosításokat tervező munkacsoportokkal is, mert ennek elmulasztása kérdésessé teheti a végrehajtási munkák megalapozottságát.

Az előzőekben már utaltam arra, hogy a biztosítási terv-térképre néhány szükséges táblázat és szövegrész már nem vihető fel, hanem ezeket *munkafüzetbe készítjük el*, illetve írjuk le. Ezek a táblázatok és adatok (szövegrészek) közvetve segítik elő az anyagi-technikai biztosítási feladatok eredményes megoldását. Például a tervezés folyamán számtalanszor szükséges a csapatok részletes szakanyag-ellátottságának ismerete. Ezért olyan táblázatban célszerű ezt összeállítani, amelyből mind az összesített, mind az alárendeltek egyenkénti szakanyag-ellátottsága anyagnemenként, vagy anyagcsoportonként gyorsan megállapítható. Egy másik példaként utalok arra, hogy a fegyveres küzdelem folyamán bekö-

vetkező szakanyag-veszteségek (fogyások) számadatait naprakészen kell majd vezetni. Erre a célra elkészíthetünk egy olyan ki nem töltött táblázatot, amelynek fejrésében feltüntetjük:

- a tevékenységi időszakokat (etapokat);
- a főbb vegyivédelmi szakanyagokat („KELL”, „FOGYÁS”, „VAN”, „ELLÁTOTTSÁG %₀-BAN”);
- a pótlásra kerülő szakanyag súlyát (térfogatát) és a raksúlykapacitás igényét.

A rendelkezésre álló javítóreszlegek várható napi javítási kapacitásáról is célszerű egy összefoglaló táblázatot készíteni. A javítási kapacitás kiszámításánál – a vegyivédelmi műhelytípusokat figyelembe véve – abból indulhatunk ki, amit e vonatkozásban a technikai utasítások meghatároznak, illetve abból, amit e területen végzett gyakorlatok elemzéseiből már tapasztalatként leszűrünk. Szeretném a figyelmet felhívni arra, hogy a javítási kapacitás napi mutatóinak meghatározásánál ne hanyagoljuk el sem az objektív (pl.: reális munkaidő; javító egységkészletek mennyisége), sem a szubjektív (pl.: típusismeret, begyakorlottság, összeszokottság stb.) tényezők tartós vagy kezdeti hatását.

Tisztában kell lenni azzal is, hogy a szakanyag-típusokra vonatkozó napi javítási kapacitás számadat mutatói (vagylagosan!), nem a naponkénti közvetlenül visszanyerhető szakanyag mennyiségét szavatolja, hanem egy olyan optimalizált számadat-halmazt jelentenek, amelyek lehetőséget, kiindulási adatot nyújtanak a tényleges javítási feladatok megszervezésére, vagy azok ellenőrzésére.

A füzetben felfektetett és vezetett táblázatok közül fontosságot tulajdonítottak még, a várható szakanyag-veszteségek %₀-os alakulását bemutató táblázatnak. A hadműveleti tájékoztató és más hivatalos információk alapján megismert, szemben álló erőviszonyokat értékelhetjük, s a levont következtetésekből utalhatunk a várható kezdeti csapások számára, típusára. A várható kezdeti csapások értékelésével voltaképpen egy szakanyag-veszteségi prognózist végezhetünk el, amely segítséget nyújthat a szakanyag-ellátás, a tartalékképzés, a műszaki-technikai ellenőrzés és a javítás feladatainak tervezésében és szervezésében. (A várható veszteségi prognózist számítógéppel is elvégezhetjük, mert erre programok állnak ma már rendelkezésünkre.) A prognózis alapján – a szakanyagok pótlására – készíthetünk például egy olyan előzetes tervet, amelyben az ellátás fontossági sorrendjének megfelelően mind mennyiségileg, mind a raksúly-kapacitás figyelembevételével megtervezhetjük a várható szakanyag-utánpótlást, amely egy konkrét esetben csak pontosításokra szorul.

Természetesen valamennyiiegészítő táblázatot nem szükséges elkészíteni, hanem csak azokat, amelyek az adott feladat-szituációban valóban segítséget, gyorsabb és alaposabb munkavégzést eredményeznek. Így ezek pontos számát, felépítésük formáját és tartalmát nem könnyű egységessé, meghatározottá tenni az MN vegyivédelmi szolgálat egészére vonatkoztatva. A seregtesteken belüli egységesítés – ezen szakmai területen – viszont már előrehaladott állapotban van, s a gyakorlatok próbatétele finomítja, vagy teszi véglegessé azokat.

A vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítási feladatok tervezése folyamán, ezek kibővíthetők a szervezés kérdéseivel is és így, az egész tervezési folyamat komplexszé tehető. A biztosítási feladatok tervezésénél ugyanis nem egy esetben szükséges azokat úgy végigvezetni, hogy egyben a szervezési területekre is meg-

oldásokat kapunk. Az alaposan, a kellő részletességgel átgondolt biztosítási feladatok tervezése szinte önmagukban tartalmazhatja a legkedvezőbb szervezési megoldásokat. A következőkben, néhány példa bemutatásával, igyekszem ezeket „érzékeltetni” is.

A biztosítási terv készítésénél mindig szükséges megállapítani az alárendelt csapatok szakanyag-feltöltöttségét. Ha ez bármely szakanyagféleségnél eltérne a 100%-os feltöltöttségtől, akkor a hiányok pótlására azonnal intézkedhetünk, meg sem várva a különböző igényléseket. A feltöltés, a kiszállítás lebonyolítását pedig úgy szervezhetjük (az ehhez szükséges együttműködés kialakításával), hogy a hiányzó szakanyagok közvetlenül a „felhasználóhoz” kerüljenek. Ezzel egyidejűleg mind a közbeeső anyagmozgatások, mind az ezekkel járó adminisztráció megszüntethetők.

A vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítás megtervezésénél alapvetően mindig figyelembe kell venni – a saját kitzűzött feladataikon túl – az ellenség csapás-lehetőségeit és a hadművelet (a harctevékenység) várható, időbeni lefolytatását. A NATO, de ezen belül is a meghatározó USA hadviselési elv szerint, a mérgező harcanyagokat nem sorolják a tömegpusztító fegyverfajták közé. Következésképpen, a hagyományos fegyverekkel megvívásra kerülő fegyveres harc nem teszi kizárttá, a mérgező harcanyagoknak alkalmazását ellenünk. (Erre egyértelmű bizonyíték – a közelmúltban végetért – vietnami háború.) Ebből kiindulva például a mérgező harcanyag jelenlétének kimutatására, a vegyiszennyezett terep határainak, illetve azok változásainak megállapítására, az egyéni vegyivédelmi eszközök levételének elrendelésére a vegyifelderítő-készlet által nyújtott adatokat fogadjuk el jelenleg mérvadónak a csapatoknál, az alegységeknél. A vegyifelderítő-készlettel történő kimutatásokra közvetlenül három feltöltés kimutatócső áll a rendelkezésre. (Típusonként ez 30-30 kimutatócsövet jelent.) A rendelkezésre álló három feltöltésből egy a vegyifelderítő-készletben, kettő pedig raktárban kerül tárolásra. A kimutatócsövek fogyasztását tehát a várható vegyicsapások mennyisége és milyensége, a védőeszközökben való tartózkodás meghatározásának és a vegyiszennyezett terep határai megváltozásának gyakorisága fogja döntően befolyásolni. Amennyiben ehhez még bozzávesszük, hogy a kimutatócsövek feltörésénél kb. 10% összetörés is előfordulhat, akkor vegyifelderítő-készletként – a vegyicsapások bekövetkezése után – napi egy, esetenként napi másfél feltöltés kimutatócső-fogyással is számolhatunk. A kimutatócsövek várható fogyásának ismeretében, így a csapást követő második napon, már szervezhetjük annak pótlását vételezéssel, vagy kiszállítással.

A vegyimentesítő anyag pótlására vonatkozó előzetes megszervezések is kapcsolhatók az előzőekben leírtakhoz. A csapatoknál és a vegyi alegységeknél két feltöltés vegyimentesítő anyag áll rendelkezésre. Ezek felhasználásánál – az egyéb szempontok mellett – a csapatmentesítő eszközök, illetve a mentesítő szaktechnika nyújtotta lehetőségeket vesszük figyelembe. A csapatmentesítő eszközökkel (a ruházat és textil, bőr felszerelések kivételével) megközelítően egy teljes, vagy két részleges vegyimentesítést hajthatnak végre az alegységek (csapatok) teljes technikáján és fegyverzetén. A vegyi-alegységek mentesítő szaktechnikájánál kialakulhat napi vegyimentesítő anyag fogyasztásánál viszont a következőket célszerű figyelembe venni:

– a vegyimentesítésre kerülő fegyverzet, technika milyensége és mennyisége; útvonal, átjáró hossza és szélessége;

- a mentesítésre rendelkezésre álló tényleges üzemidő;
- a mentesítő szaktechnika által, egy üzemóra alatt, felhasznált vegyimentesítő anyag (mentesítő oldat) mennyisége.

A kialakított lehetőségeket össze kell hasonlítani azokkal az adatokkal, amelyeket az ellenség várható csapásai következtében kiszámoltunk (pl.: hány zászlóalj, mekkora útvonal stb. szennyeződhet) és így a várható napi vegyimentesítő anyag-szükségletet megbízható pontossággal meghatározhatjuk. Nem biztos, de feltételezhető, hogy a napi vegyimentesítő anyagfogyás számadatai meghaladják a két feltöltés vegyimentesítő anyag súlyszámadatát. Valószínű azonban az is, hogy a tervezhető vegyimentesítési feladatokat nem ugyanazon időben, s nem valamennyit kell végrehajtani. A mentesítési feladatokat ezáltal súlyozni lehet és ezzel mind az utánpótlás irányára, helyére, mind a kiszállítások megkezdésének időpontjára (napi pontossággal) jó következtetéseket vonhatunk le. A következtetések alapján pedig olyan előzetes szervezési kérdésekre is választ kapunk, hogy adott esetben hány fordulóval kerülhet kiszállításra a vegyimentesítő anyag-utánpótlás, illetve ezen szállításnak milyen variációi lehetnek.

A biztosítás során egyik legfontosabb területnek a vegyivédelmi műszaki-technikai kiszolgálás és a javítások gördülékeny végrehajtását tartom (csak üzembiztos eszközzel lehet feladatot eredményesen végrehajtani), ezért a tervezésnél érinteni kell a szervezésre ható kérdéseket is. A műszaki ellenőrzéseket és a csapatjavításokat alapvetően a mozgó vegyivédelmi műhelyek oldják meg. A feladatok tervezésénél tehát nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy:

- a vegyivédelmi technikai alegység, vagy a mozgó műhely-részleg hol települ;
- a műhely telepítésére és üzembehelyezésére mennyi idő fordítható;
- a szakjavító állomány megterhelése (a kiképzettség, az összeszokottság függvényében) mennyire fokozható.

A felsorolt szempontok elemzése alapján megkaphatjuk azt a tényleges munkaidőt, amelyre a műszaki ellenőrzési és javítási feladatokat tervezhetjük. Következésképpen megállapíthatjuk, hogy az ellenőrzési és javítási feladatok megoldását hol szervezhetjük a szaktechnikai eszközök helyszíni javításával, eszközcserével, a csapat, vagy a helybeli (területi) javítóbasis kapacitásának igénybevételével stb.

A vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítás különböző részterületeiről vett tervezési feladatok elemzésével valószínű sikerült bemutatni, hogy a tervezéssel egyidejűleg folyhat, sőt szükséges, hogy folyjon a szervezési munka, vagyis a tervezés egy komplex munkafolyamatot foglal magában.

A cikkben leírt elgondolásokat, részleges elemzéseket, kifejezéseket – befejezőként – néhány összegzett következtetéssel zárom.

1. A meghatározott katonai vezetési szinteken elkészítésre kerülő vegyivédelmi anyagi-technikai biztosítási terv (terv-térkép) tartalmában legyen egységes, felépítésében gyorsan áttekinthető és tükrözze:

- az összfegyvernemi, vagy fegyvernemi parancsnok elhatározásának (elgondolásának);
- a vegyiszolgálat főnök intézkedéseinek;
- a lehetőségek számbavételének megalapozottságát.

2. A hadműveleti-harcászati feladatok biztosításának érdekében komplex-szerűen és oly részletességgel szükséges a tervezői munkákat elvégezni, hogy a feladat-végrehajtás során, csaknem számottevő, a lényegi kérdéseket nem befolyásoló módosításokat kelljen végrehajtani.

3. A biztosítási feladatok tervezésénél szükséges elemzések, számvetések – még a jó munkastílust követő, összeszokott vegyi-törzseknél, osztályoknál is – jelentős időleterheltséget, sok manuális munkát vesz igénybe, s ezért a számítógépek (a mini- és mikro-processorok) gyakorlati alkalmazásától már nem tekinthetünk el.